

Endelig har jeg tilbage Vædringsfor-
slaget uden for Betænkningen. Jeg har ikke
noget imod dette Vædringsforslag og skal
gerne acceptere det, om jeg end maa ønske
at faa Beslighed til, hvad Enkelthederne
angaar, at underkaste dem en nærmere Over-
vejelse, men det vil jeg næppe komme til at
faa Beslighed til, selv om Forslaget i Dag
vedtages af Tinget — der er jo fremsat
adskillige Indvendinger mod dette Vædrings-
forslag, men jeg tror uden Tvivl. Jeg skal
da først fremhæve, at Vædringsforslaget jo
kun gaar ud paa, at Indenrigsministeren
bemyndiges til at lade de i Vædringsfor-
slaget omhandlede Landarealer Skjedsætte.
Om Skjedsætningen skal finde Sted eller ikke,
er altsaa afhængigt af, om Indenrigs-
ministeren vil tillade det eller ikke. Men
deraf følger ogsaa, at det staar i Mini-
steriets Magt at tage Hensyn til, om den
Udtørring, der har fundet Sted, har frembragt
en virkelig Værdi eller ikke. Der blev ytret
en Frygt for, at man skulde anvende en
Skjedsætning som denne, naagtet Udtørringen
ikke havde frembragt nogen Værdi. Hvis
dette er Tilfældet, saa vil Ministeriet ikke
gaa med til at lade Skjedsætte. Dog maa
jeg tage et lille Forbehold, som er selvføl-
geligt. Der kan paa en Udtørring være
anvendt meget store Beskostninger, uden at
det er lykkes at faa Valuta for disse Be-
kostninger; men derefter kan Foretagendet
være gaaet over paa andre Hænder, som
have erhvervet det for en forholdsvis ringe
Købsum, og som derefter kunne udnytte det
og udtørre Areallet saaledes, at det i disse
Mænds Hænder virkelig bliver til en virke-
lig Værdi. At man da kan stride ind og
lade Areallet skjedsætte, betragter jeg som en
Selvfølge.

Det var jo navnlig det ærede 1ste Med-
lem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg),
der havde store Betænkneligheder ved Væ-
dringsforslaget her, men jeg tror rigtignok,
at det for en stor Del hidrørte fra, at det
ærede Medlem sammenblandede, hvad For-
slaget omhandler, nemlig Udtørringen af
Søer og lignende Bænde, det vil sige ferske
Bænde, med de Udtørringsforanstaltninger,
vi have haft saa mange af, der gaa ud paa
at indvinde Land fra Havet. Disse sidste
skalde slet ikke ind under Vædringsforslaget
her og behøve heller ikke at gøre det, thi
der er Forholdet dette, at ingen kan ind-
vinde Land fra Havet gennem Udtørring
eller Inddæmning uden dertil i Forvejen at
erhverve en Koncession, som meddeles af
Kongen gennem Indenrigsministeren, og der
have vi fuldstændig Magt til at ordne For-
holdene saaledes, som vi ville. Og nu er

det langt fra, som det ærede Medlem syntes
at forudsætte, at Ministeriet skulde lade disse
fra Havet udtørrede eller inddæmmede Are-
aler henligge uden Skjedsætning, at vi
tværtimod ved alle Koncessioner betinge os
Ret til, naar der er hængaet et Tidrum af
20 Aar, at lade Arealerne undergaa en
Skjedsætning til at svare Skat til Staten
og Kommunen, og derigennem er der kommet
en stor Mængde Skattearealer frem i Tidens
Løb. Derimod have vi ikke haft nogen Ud-
gang til at lade udtørrede Søer skjedsætte
til Staten. I Reglen ere Søerne enten
forbigaaede ved Matrifuleringen eller ved
denne satte i et meget ringe Hartkorn, saa-
ledes at der intet Hensyn er taget til Sø-
bunden. Og selv om et saadant Areal ud-
tørres, vil det ikke kunne forandre Forholdet
over for Staten. Der kan ikke derved op-
staa nogen Ret for Staten til at udskrive
Skat af dette Areal. Det vil ikke svare til
den Opfattelse, som i det hele taget følges
med Hensyn til Hartkornsskatter, og som ogsaa
blev fremhævet af det ærede 2de Medlem for
10de Kredts (Bojsen), da han omtalte den
sidste Matrifulering. Vi kunne altsaa ikke
forlange Skjedsætning ved Udtørring af Søer,
hvilket jo kan foretages uden nogen Konces-
sion meddelt af Regeringen. Derimod ser
jeg ikke rettere, end at der vel kan være Tale
om gennem en Lovgivningsakt at paalægge
saadanne udtørrede Arealer Skat til Kom-
munen, og jeg tror ikke, jeg behøver nærmere
at udbille dette, fordi jeg i Gaar var inde
paa hele min Betragtning af den kommunale
Skat, nemlig at det er et Bidrag fra den
paagældende til at afholde Kommunernes
Udgifter. Naar man omstaber en Sø til
Land og tager Vandet under Brug, bebygger
det, følger det, behandler det som andet Land,
saa ser jeg ikke rettere, end at saa er der en
god Grund for Kommunerne til at komme og
sige: Lad os nu faa Bidrag af Jer i Lig-
hed med, hvad vi faa af det andet Land.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts
indvendte saa, at det vilde være vanskeligt
at gennemføre en Bonitering af saadanne
Arealer som dem, hvorom her er Tale, idet
han navnlig gjorde opmærksom paa, at selve
Sørbunden i udtørrede Arealer kunde være
ens, men at Udtørringen skete paa forskellige
Maade, og at der navnlig for at holde
Areallet tørt i nogle Tilfælde kunde kræves
en stadig Udpumpning af Vandet, hvorved
Driftsudgifterne ved Benyttelsen af Areallet
betydeligt forøgedes. Ja, det er et Forhold,
som vi meget godt kende ved Skjedsætningen
af de Arealer, der ere inddragne fra Havet.
Der fremkommer dette Forhold i allerhøjeste
Grad, og der er stadig ved Skjedsætningen